

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/37/2018
Identifikačné číslo spisu: 3018200085
Dátum vydania rozhodnutia: 12.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3018200085.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, XXX XX Z. F. Z. V., proti žalovanému Centru právnej pomoci, kancelárii Trenčín, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. KaTN/3424/2018, č. RZ: 17652/2018 z 8. februára 2018, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/13/2018-57 z 27. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 13S/13/2018-57 z 27. júna 2018 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. KaTN/3424/2018, č. RZ: 17652/2018 z 8. februára 2018, ktorým žalobcovi nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci o náhradu škody a bolestné proti Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom. Škoda mala žalobcovi vzniknúť postupom úradu práce, ktorý mu odňal parkovací preukaz a príspevok na zvýšené náklady na osobné motorové vozidlo. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27. júla 2018.

2. Z odôvodnenia rozsudku správneho súdu vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom nerozporoval zistenie žalovaného, že jeho príjmy presahujú zákonom stanovené hranice výšky príjmu, a teda že nie je osobou v materiálnej núdzi, keď žalobca sa len všeobecne odvolával na svoje postavenie osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorým však štát bez ďalšieho negarantuje nárok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, resp. s čiastočnou účasťou. Žalobca podľa správneho súdu žiadnym spôsobom nezrejmil ako konkrétne sa rozhodnutie žalovaného dotýka jeho práva na nezávislý život a

začlenenie sa do spoločnosti, pričom správny súd sám nie je oprávnený takéto dôvody za žalobcu domýšľať alebo vyhľadávať. Vo všeobecnosti skonštatoval, že v tomto ohľade sa práv žalobcu dotýka len administratívne konanie vedené pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, resp. Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom v prípade súdneho konania o náhradu škody a bolestné nie je zrejmý dopad na právo žalobcu na začlenenie sa do spoločnosti a nezávislý život. Správny súd ďalej uviedol, že tiež nebolo zistené, že by uvedené konanie malo pre žalobcu nejaký existenčný dopad, resp. tu bol iný následok, ktorý by mal žalovaný zobrať do úvahy pri svojom rozhodovaní a posudzovaní veci v zmysle ust. § 6b ods. 2 zákona. Záverom uviedol, že je zrejmé, že žalobca nemusí byť v konaní o náhradu škody a bolestné povinne zastúpený advokátom.

3. Písomným podaním z 25. augusta 2018, osobne doručeným správne mu súdu 27. augusta 2018, podal voči predmetnému rozsudku žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť, kde uviedol, že cit.: „Podávam prípustnú kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca doručenia rozsudku Krajského súdu Trenčín dňa 27.07.2018, sp. zn. 13S/13/2018-57“ a skonštatoval, že sa žalobou domáhal právneho zastúpenia žalovaným. Súčasne žiadal o účasť na súdnom pojednávaní na Najvyššom súde a zároveň žiadal o cit.: „...povinnú účasť zástupcu právnej pomoci s doloženými príjmovými dokladmi za každý úkon vo výške 4,50 eura. Potvrdenie, že všetky písomnosti boli napísané centrom.“.

4. Správny súd uznesením č. k. 13S/13/2018-63 z 10. septembra 2018 vyzval sťažovateľa, aby v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia doplnil svoju kasačnú sťažnosť tak, že uvedie presné označenie napadnutého rozhodnutia a deň, kedy mu bolo doručené; označí rozhodujúce skutočnosti (sťažnostné body), t. j. v akom rozsahu a z akých dôvodov uvedených v § 440 S.s.p. podáva kasačnú sťažnosť; a uvedie návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), ako má súd rozhodnúť. Zároveň poučil sťažovateľa, že ak v určenej lehote svoju kasačnú sťažnosť uvedeným spôsobom nedoplní, môže byť podľa § 459 písm. e/ S.s.p. odmietnutá. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 17. septembra 2018.

5. Následne, 25. septembra 2018, bola so sťažovateľom spísaná zápisnica, kde sťažovateľ doplnil svoju kasačnú sťažnosť z 25. augusta 2018 tak, že uviedol cit.: „...napádam rozsudok sp. zn. 13S/13/2018-57, doručený mi 27.07.2018. Kasačnú sťažnosť podávam z dôvodu, že som sa obrátil na Centrum právnej pomoci, ktoré uviedlo, že poberám len 30,- eur na pohonné látky a že dostávam finančnú čiastku na asistenciu, ktorá nie je určená pre mňa, čím sa nenavýši môj príjem. Doteraz som poberal pôžičky na všetky konania vrátane mojej liečby, ktoré však banky osobám nad 70 rokov neposkytujú. Nemám z čoho uhradiť lieky. Pokiaľ Centrum hovorí o návšteve Česka, navštevujem firmu Oblastní charta Uherské Hradiště, Velehradská Třída 181, Uherské Hradiště, kde bola okrem iného riešená žiadosť o znalecký posudok. Aj poplatky Centra právnej pomoci sú uhrádzované z pôžičiek, ktoré používam na liečbu. Žiadam zastúpenie Centrom právnej pomoci, čo je doporučené aj Úradom komisára.“.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci a na dôvodoch v ňom uvedených, ako aj na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k žalobe. K novým skutočnostiam uvedeným v kasačnej sťažnosti uviedol, že žiadateľ (sťažovateľ) v príslušnom posudzovanom období od júla 2017 do januára 2018 poberal starobný dôchodok, peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia, peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a peňažný príspevok na osobnú asistenciu, avšak uvedené peňažné príspevky sa podľa § 7 ods. 3 písm. d/ zákona 327/2005 Z. z. nepovažujú za príjem, a preto neboli zarátané a následne tak ani nedošlo k navýšeniu príjmu sťažovateľa, ako sa tento mylne domnieva. Vo vzťahu k pôžičkám, ktoré sťažovateľ uviedol, že je nútený si brať, žalovaný uviedol, že o týchto skutočnostiach nemal vedomosť, v rámci administratívneho konania tieto informácie sťažovateľ neuviedol. Žalovaný zároveň poukázal na rozpor, keď sťažovateľ, ako sám vyhlasuje, nemá finančné prostriedky ani na úhradu liekov, no napriek tomu navštevuje Akadémiu policajného zboru, dochádza do Čiech za zhotovovaním znaleckých posudkov, a tiež sa svojím vozidlom prepravuje nielen k lekárom, ale aj na iné inštitúcie, ktoré pravidelne navštevuje za účelom podávania rôznych žiadostí, žalôb alebo sťažností. Záverom vyjadrenia žalovaný uviedol, že v

časti kasačnej sťažnosti, kde sťažovateľ žiadal zastúpenie zo strany „Centra“ a skutočnosť, aby bol „Centrom“ zastúpený je odporučená aj Úradom komisára, predpokladá, že sťažovateľ mal na mysli Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, ktorého odporúčaniami však nie je povinný sa pri rozhodovaní o nároku na poskytovanie právnej pomoci riadiť, ale je viazaný zákonnými ustanoveniami, pričom pri nesplnení podmienky v zmysle § 6a ods. 1 zákona 327/2005 Z. z. nemá zákonnú možnosť nárok na poskytovanie právnej pomoci priznať ktorémukoľvek žiadateľovi, a to bez ohľadu na jeho sociálny status, vek alebo zdravotné obmedzenie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.), preskúmal kasačnú sťažnosť bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) a zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 S.s.p.), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), avšak neobsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 445 S.s.p.) a preto je potrebné kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietnuť (§ 459 písm. e/ S.s.p.).

8.1. Podľa § 445 ods. 1 S.s.p. v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

8.2. Podľa § 445 ods. 2 S.s.p. možno sťažnostné body meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

8.3. Podľa § 450 ods. 1 S.s.p. ak má kasačná sťažnosť vady podľa § 449 a sťažovateľ nebol riadne o povinnosti podľa § 449 poučený, krajský súd vyzve sťažovateľa na odstránenie vád a poučí ho o následku ich neodstránenia. To platí primerane aj na opomenutého sťažovateľa.

8.4. Podľa § 459 písm. e/ S.s.p. kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b/ a c/.

9. Kasačný súd vyhodnotil podanie sťažovateľa z 25. augusta 2018 a jeho doplnenie z 25. septembra 2018, ako kasačnú sťažnosť proti rozsudku správneho súdu č. k. 13S/13/2018-57 z 27. júna 2018. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti voči predmetnému rozsudku uplynula 27. augusta 2018. Porovnaním obsahu kasačnej sťažnosti s požiadavkou uvedenou v ust. § 445 ods. 1 S.s.p. kasačný súd však zistil, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, v lehote na jej podanie, neuviedol žiadne sťažnostné body, pričom o náležitostiach kasačnej sťažnosti bol v rámci napadnutého rozsudku riadne poučený. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Vzhľadom k tomu, že sťažovateľ doplnil sťažnostné body až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd na rozšírenie sťažnostných bodov obsiahnuté v podaní sťažovateľa z 25. septembra 2018 neprihliadol. Kasačná sťažnosť žalobcu preto neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p. a uvedený nedostatok predstavuje prekážku, brániacu vecnému preskúmvaniu napadnutého rozsudku v konaní o kasačnej sťažnosti.

10. Vzhľadom k tomu, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nemá náležitosti ustanovené zákonom, pričom bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 S.s.p., kasačný súd postupom podľa § 459 písm. e/ S.s.p. kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú odmietol.

11. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. za primeranej aplikácie § 170 písm. a/ S.s.p., a contrario k § 171 ods. 1 S.s.p., tak, že účastníkom náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko kasačná sťažnosť bola odmietnutá.

12. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§

139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.